

صلح التزامی به سود شخص ثالث

ریحانه افشاری *، 48،

1395/6/29

چکیده: یکی از اصول مهم حقوقی جهان امروز که مبتنی بر حاکمیت اراده بوده، اصل نسبی بودن قراردادهای است که هم در قانون مدنی و هم در فقه امامیه مورد پذیرش قرار گرفته است. اصل مذکور دارای استثنائاتی است از جمله صلح التزامی به سود شخص ثالث که هم فقه امامیه و هم قانون مدنی آن را معتبر شناخته‌اند. راجع به ماهیت صلح التزامی به سود شخص ثالث نظریات متعددی ابراز شده که بهترین آن نظریات، نظریه تعهد مستقیم ناشی از قرارداد است. به موجب این نظریه، تعهد به سود شخص ثالث با توافق طرفین اصلی عقد ایجاد شده و نیازی به دخالت شخص ثالث نیست؛ از سویی دیگر طرفین عقد هر زمان بخواهند میتوانند عقد را اقاله نمایند. مطالعه فقه امامیه و قانون مدنی ایران نشان دهند این است که عقد مذکور ویرانه عقد صلح نبوده و قابل تعمیم به قراردادهای معین و غیر معین نیز میباشد. این پژوهش بر آن است تا با بررسی موضوع در فقه و قانون مدنی ایران، به تحقیقی مختصر در مبانی، آثار، احکام صلح التزامی به سود شخص ثالث و قلمرو این نهاد حقوقی بپردازد. واژگان کلیدی: نسبی بودن قراردادهای، تعهد به سود شخص ثالث، صلح التزامی

کلمات کلیدی : نسبی بودن قراردادهای، تعهد به سود شخص ثالث، صلح التزامی

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)